

[Aksel Larsen.]

de arbejdsløse ikke skal hjælpes, ikke har fortjent at hjælpes, eller at det er en Samfundsforbrydelse at hjælpe dem, saa vær saa elskværdig at forsøge at bevise, at disse Mennesker ikke behøver at være arbejdsløse, eller at de selv er Skyld i Arbejdsløsheden! Det er nu en Gang saadan, at dette Samfunds kaotiske Organisation, hvor Udbyttehensynet og Profithensynet er sat i Højsædet, bevirker, at selv de, der nok saa gerne vil arbejde, ikke kan faa Lov til det. Og det nytter ikke, at de Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, har opfundet en helt ny Teori: der er vistnok Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget. Det er et Held for det ærede Medlem, at han ikke selv er Landbruger. Jeg erindrer et Tilfælde for maaske en halv Sned Aar siden, hvor en konservativ Politiker, der tillige var Landbruger — hans Navn var Piper —, var saa uheldig at fremsætte lignende Udtalelser som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte her. Ja, der gik heller ikke 12 Timer, inden et Par Hundrede arbejdsløse stillede ude hos Hr. Piper og bad ham fortælle dem, hvor de kunde faa Arbejde. Jeg anmoder det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om at staa op her og anvise, hvor der har været Mangel paa Arbejdskraft i dette Land, hvor der har været en Arbejdsgiver, det være sig i Landbrug eller i Industri, som gerne har villet have Arbejdskraft og ikke har kunnet faa det. Tilfældet eksisterer ikke. Det er aldeles udelukket, for det første af den Grund at de arbejdsløse hellere end gerne vil bestille noget, hvis blot de kan faa Lov til det, for det andet ogsaa, fordi Lovgivningen er af en saadan Art, saa Muligheden overhovedet ikke kan foreligge. Man behøver blot at henvende sig til nærmeste Arbejdsanvisningskontor; og Lovgivningen er i den Henseende saa fuldkommen, at hvis der er Strejke et Sted, og denne Strejke ikke er anerkendt efter alle Kunstens og Lovgivningens Regler og juridiske Paragraffer, saa bliver organiserede Arbejdere ved Anvisningens Hjælp sendt ud for at optage det nedlagte Arbejde under Strejken.

Saa fuldkommen en Lovgivning har man skabt her i denne Rigsdag, og alligevel vover en Partifører at staa op her og frem-

sætte den Insinuation: Det er umuligt at skaffe Arbejdere til Landbruget, det er derfor tvivlsomt, om vi bør yde de arbejdsløse nogen Hjælp. Nej, Forholdet med det Samfund, som denne Rigsdag burde have Ansvar for, er, at man kunstigt holder Folk ude fra Arbejdsmuligheder, at de kan være nok saa arbejdsvillige og nok saa arbejdsdygtige, de maa ikke faa Lov at arbejde. Og naar Forholdet er saadan, saa hører der nogen Dristighed til at stige herop og stille Spørgsmaalet: Bør man yde dem Hjælp, som man forbyder at bestille noget? Naturligvis kan vi paa dette Grundlag slaa fast, at de arbejdsløse ubetinget har en moralsk Ret til Hjælp — ja, man kan oven i Købet gaa saa vidt, at man siger: en *juridisk* Ret til Hjælp. Ganske vist ved vi, at Moral vejer forbandet lidt, naar det drejer sig om den Slags Ting, at vi derfor er nødt til at stille Spørgsmaalet paa et andet Grundlag, stille det rent klasse-mæssigt, og jeg skal komme til det senere. Men det, jeg vil fastslaa, er, at de arbejdsløse kan hjælpes, at naturligvis kan der skaffes Arbejde og i langt højere Grad, end det sker. Det er atter noget, man maa angribe Samfundet og dem, der holder paa det bestaaende Samfund, og dem, der betragter sig som Forvaltere af det bestaaende Samfund, for, at de ikke sørger for, at der skaffes Arbejde i det Omfang, det er muligt, og hvis alle Arbejdsmuligheder er udtømt — men de er det ikke —, at man saa ikke fordeler det forhaandenværende Arbejde iblandt alle de arbejdsvillige.

Naar man ikke gør det, saa maa man finde sig i, at Spørgsmaalet om Hjælp til de arbejdsløse stilles op, saa maa man ogsaa finde sig i, at Regnskabet her bliver gjort saadan op, at man siger: Der findes Muligheder for at yde de arbejdsløse denne Hjælp, de økonomiske Midler enten er til Stede eller kan skaffes, og det, der er det afgørende, det er aldeles ikke de fysiske Muligheder for at fremskaffe Hjælpen, men det er den mere eller mindre gode Villie til at yde den.

Der kan ikke være Tvivl om Rigsdagens *Forpligtelse* til at yde Hjælp; det er i Kraft af de Love, som vedtages i Rigsdagen, at Folk nægtes Arbejde, og saa maa Rigsdagen ogsaa have Pligten i den Henseende, og saa maa man sige, at hver eneste af de borgerlige Politikere her i Rigsdagen personlig har denne Forpligtelse, og hvis